

Дивна хатка

Олена Пчілка

Як пішов же я в мандрівку —
А було воно саме в петрівку*,—
Була на мені шапка-бирка,
А за поясом гостра сокирка,
Через плече добра торбина,
Як у хазяйського сина:
Сокирка в пригоді знадобиться,
А з торбини хлібом-сіллю живиться.

Іду та й іду,
Аж стоїть хатка на льоду:
Сама книшова**,
Стріха цибульова,
Млинцем зачинена,
Ковбасою защіпана,
Салом замикана,
Маслом запечатана.
Лизнув я масла — одпечаталось,
Куснув я сала — відімкнулося,
Гризнув ковбаси — відщепнулося.
Над'їв млинця — відчинилося.
Увійшов я в хатку,
Скинув сиву шапку;
Аж там таке —
Матінко, яке!
Яшня шкварчить,
Тоненько пищить;
Борщик з рибою кипить,
На всю хату клекотить;
А пироги в боки,
Вареники в скоки,
По столу гасають,
Гопки витинають!

Ті, що високо стрибали,
У сметані потопали,
А я на їх ласку мав,

По одному витягав,
Хорошенько поживав,—
У бездонний глечичок складав.

* Петрівка — літнє обрядово-календарне свято, відзначається 12 липня.

** Книш — вид білого хліба із загорнутими всередину краями та змазаного салом або олією.